

TEAM RYNKEBY FØROYAR

HANS FEKK LÍVIÐ AFTUR

– Eg súkklaði oman á havnalagið í Skopun henda góðveðursmorgun, súkklaði nakrar ferðir runt á keiini, men so bleiv alt svart. 56 ára gamli Hans Falkvard Hansen er júst afturkomin av Ríkissjúkrahúsinum, men dreymurin um at súkkla til Paris livir enn

Jón Brian Hvidtfeldt

Veðrið var gott, henda leygarmorgunin 10. mai. Hans Falkvard Hansen var spentur til dagin, nú alt tað føroyska Team Rynkeby skuldi koma suður at súkkla runt Sandoyinna. Saman við bygdamanninum hjá sær á Sandi, Sverra Mohr Edvinsson, fór hann á súkkla og setti kós móti Skopun.

– Eg var til arbeiðis í Eldhúsi, tá Sverri kom eftir mær. Vit fylgdust norðureftir, og eg minnst at vit finga nokk so góða ferð á súkkilurnar oman móti keiini í Skopun. Har stóð nógv fólk og bíðaði eftir ferjuni, og eg súkklaði einar tvær ferðir runt á keiini og heilsaði uppá. So bleiv alt svart.

56 ára gamli Hans Falkvard Hansen er ein av teimum 35 føroyingunum, sum síðani í vetur hefur verið at sæð á landsvegnum á súkklu og í eyðkendu, gulu blusunum við frámerkinum hjá Team Rynkeby.

Síðani 2002 er eitt súkklið hvørt summar farið úr Danmark við kós móti Paris. Fyrsta árið vóru tey 11 súkkilarar, men so við og við eru fleiri komin afturat, og nú eru 26 lið við 1200 súkkilum úr øllum Norðurlondum. Endamálið við súkklutúrinum til Paris er at savna pengar til børn við krabbameini og familjur teirra. Í summar fer fyrri Team Rynkeby lið avstað við kós móti Paris.

– Tvær orsökir eru til, at eg vildi sleppa við á føroyska liðið. Inga Danberg, ið doyði av krabbameini, var bróðurdóttir mín, og tí vil eg vera

við til at seta fokus á krabbamein. Hin orsøkin er mín egna heilsa og vælferð, ið eg fegin vildi bøta um, sigur Hans Falkvard Hansen.

Síðani 1. desember í fjør hefur hann súkklað 3533 kilometrar, og harvið liggur hann væl fyri á topp-10 listanum í innanhýsis kappingini millum føroysku Team Rynkeby luttakararnar. Umframt mongu súkklutúrarnar hefur hann tvær ferðir um vikuna trúliga ferðast av Sandi norður á venjingarmiðstöð í Havn fyri at venja saman við hinum á liðnum. Venjingin hefur givið sjónlig úrslit, tí 22 kilo eru farin av vektini.

– Eg haldi at tann fyrsta gula súkkklubusan hevði eini fimm XL, men nú eru so eini trý X farin burturav, greiðir Hans Falkvard Hansen flennandi frá.

Hann hefur altíð verið lættur av lyndi, men síðani í vetur er alt annað eisini vorðið munandi lættari.

– Eg orki nógv betri, eri í góðum formi og alt fellur mær nógv lættari. Samanumtikið livi eg nógv betri, greiðir Hans Falkvard Hansen sannførandi frá.

Hann steðgar á eitt bil,

áðrenn hann aftur fer at slenna:

– Og tað sigi eg, júst afturkomin av Ríkissjúkrahúsinum.

Tilburðurin

Tað, ið hendi á keiini í Skopun henda leygarmorgun, er ikki at finna í minninum á Hans Falkvard Hansen.

– Tað var sum at slökkja eina kontakt. Eg hevði einki merkt av nøkrum. Ongu pínu, einki. Men eg eri so koppaður av súkklini, og minnst so einki aftur, fyrr enn eg lá á bórni í sjúkrabilinum.

Tá var kommunulæknin komin til. Á Landssjúkrahúsinum spurdi ein lækni Hans, um hann nakrantíð fyrr var svímaður.

– Eg svaraði jú, at tað var eg einaferð. Tað var, tá eg møtti konuni fyrstu ferð fyri okkurt um 30 árum síðani, greiðir Hans Falkvard Hansen frá og vísir samtundis, at hann longu í sjúkrabilinum var væl fyri og kundi skemta við læknan.

– Tað var ein lógin kensla. Eg hugsaði, hvat var hent, tí eg merkti jú einki. Eg var væl fyri og føldi onga pínu, greiðir hann frá.

Steðgurin á Landssjúkra-

húsinum var sera stuttur, og longu sama seinnapart varð Hans Falkvard Hansen sendur niður á Ríkissjúkrahúsið. Har varð hann innlagdur undir observation, og mánadagin eftir staðfestu lækarnir, at triggjar æðrar við hjartað vóru tiptar.

– Læknarnir ætlaðu fyrst, at eg skuldi hava eina bypass. Men til alla lukku varð tað broytt, og eg fekk eina ballón í staðin. Tað var aðru ferð innan fáar dagar, at eg vann í lotto, sigur Hans Falkvard Hansen og útgrein ar vinningarnar:

– Fyrst vann eg lívið aftur á Skopunarkei, og síðani slapp eg undan tí stóru skurðviðgerð, ið ein bypass krevur. Ein slík skurðviðgerð hevði endaliga gjørt av við dreymin um Paris.

Hans Falkvard Hansen fekk fresað eina æðr, ið varð tipt, umframt at ein ballón varð sett inn í eina aðra æðr. Triðja æðrin fekk frið frá læknunum.

Men tilburðurin varð mettur somikið álvarsamur, at Hans fekk sett eitt tól inn í kroppin. Ein sonevndan ICD'ara, ið stendur fyri Inplanterbar Cardioverter Defibrillator. Talan er um ein framkomnan pacemakara, sum kann viðgera hjarta-steðg og lívshóttandi tilburðir, tá hjartarútman fer av lagi. ICD'arin skal sita inni í kroppinum restina av lívinum, og gjøgnum eitt modul, ið Hans hevur fingið heim við sær av sjúkrahúsinum, kunnu læknarnir á hjartadeildini á Ríkissjúkrahúsinum fylgja við, hvussu hjartað hjá Hans Falkvard Hansen uppførir seg.

Tilburðurin á keiini í Skopun var somikið álvarsamur, at uttan skjóta og rætta hjálp var fryntligi handilsleiðarin í Eldhúsi á Sandi ikki millum okkum longur. Í góðveðrinum henda leygarmorgun steðgaði hansara hjarta við at sláa.

Spilop og álvari

Tey, ið kenna Hans Falkvard Hansen, vita at hann er ein skemtiligur maður. Tí vóru tey fleiri, sum hildu hann spæla hund, tá hann bráðliga lá skerflatur á keiini henda morgunin og ikki rørði seg ein millimetur.

– Ja, tað er rætt. Aftaná havi eg latið mær fortalt, at har vóru fleiri, sum trúðu at eg skemtaði, tí eg eri tann, sum eg eri, sigur Hans Falkvard Hansen við einum skálkasmíli.

Fyrstur at síggja álvaran í stöðuni var Piotr Krakowski, ið sá vinmannin liggja har á rygginum.

– Hann leyp til og merkti,

at har var eingin puls, og so fór hann upp at rópa, greiðir Hans frá og hermir eftir eyðkenda tónalagnum hjá karismatiska fót bóltssvenjaranum.

Nógv fólk vóru á keiini henda morgunin, og tey hoyrdu eyðkendu rópini hjá Piotr.

– Eg stóð í bíðirøðini til ferjuna, tá eg hoyrði rópini, okkurt um at Hans var deyður. Og jú, vit vóru faktisk nógv, ið hildu at hann bara tvætlaði. Vit høvdu jú akkurat sæð hann súkkla runt á keiini, greiðir Sólrún Ørvarodd frá.

Hon var ein av fleiri, ið lupu til at hjálpa, og byrjaði hon at geva Hans Falkvard Hansen fyrstuhjálp.

Sjálvur minnst Hans Falkvard Hansen einki frá tilburðinum. Men hann er takksamur fyri ta hjálp, ið hann fekk henda lagnumorgun. Og hann er takksamur fyri ta umsorgan, ið hann hefur merkt frá fólki aftaná.